

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ Č.7

VYSOKÉ NAD JIZEROU

Program:

DNES - 7.10.1983 - PÁTEK

- 9.00 - seminář o včerejším představení v malém sále Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Strážkovic v malém sále Krakonoše
- 14.30 - vítání DS Vojan Libice nad Cidlinou na MěNV
- 14.45 - Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 - vítání DS Libice nad Cidlinou před Krakonošem
- 16.00 - divadelní představení a Kazys Saja: Býk Klemens
- 19.30 /DS OB Maštov/
- po skončení večerního představení a úpravě scény Velké fimfárum/komponovaný pořad Vobskočku/ve velkém sále Krakonoše
- 22.00 - setkání souboru s patrony na Větrově

ZÍTRA - 8.10.1983 - SOBOTA

- 9.00 - seminář o dnešním představení v malém sále Krakonoše
- /pokračování na straně 2/

Národní přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů

Ve dnech 8.-9.dubna 1983 se uskutečnila ve Vysokém Mýtě krajská přehlídka zájmové umělecké činnosti zemědělské mládeže Východočeského kraje. Zúčastnilo se jí 281 soutěžících z 18 středních odborných učilišť zemědělských a 4 učilišť potravinářských. Výchovní pracovníci a učni se na soutěž připravovali po celý rok. Pro výchovné pracovníky organizovala Krajská pobočka Institutu výchovy a vzdělávání

A CO ZEMĚDĚLSKÁ UČŇOVSKÁ MLÁDEŽ ?

/ZUČ na středních odborných učilištích zemědělských Východočeského kraje/

ní MZVŽ ČSR v Hradci Králové ve spolupráci s Krajským kulturním střediskem v Hradci Králové jedenkrát ze měsíc metodický den. Na metodických dnech se pedagogičtí pracovníci učilišť vzdělávali v pohybové výchově, hlasové výchově a základy herecké práce. Vše, co se naučili sami, učili učně. Učni před krajskou přehlídkou několikrát veřejně vystoupili na Barevných večerech, což je nová forma zábavných večerů /diskotéka s vystoupeními recitátorů, zpěváků, tanečníků, scénkami atd./

Na krajské přehlídce zájmové umělecké činnosti si úspěšně vedli i učni SOUz z Vysokého nad Jizerou.

Vítězové krajských přehlídek zájmové umělecké činnosti se utkali ve dnech 18.-20.května 1983 opět ve Vysokém Mýtě na národní přehlídce. Bylo to z kraje Seve-ročeského 40, ze Západočeského 41, z Jiho-

/pokračování na straně 2/

B1.č.244/83

kračování ze strany 1/

/pokračování ze strany 1/

- 13.00 - rozloučení s DS OB Maš-
tov v malém sále Krakono-
noše
- 13.00 - divadelní představení
a Plešák: Jak rozesmát
16.00 princeznu/DS Libice n.C.
- 19.00 - setkání hostů, poroty a
organizačního štábu v
kužárně Krakonoše
- 19.00 - setkání souboru s patro-
ny v malém sále Krakono-
noše
- 20.00 - slavnostní ukončení XIV.
národní přehlídky ves-
nických a zemědělských
divadelních souborů ve
velkém sále Krakonoše

českého 39, ze Severomoravského 41, z Ji-
homoravského 41, ze Středočeského 41 a
z Východočeského 51, celkem 294 soutěží-
cích. Poroty rozhodovaly o vítězech v pě-
ti soutěžních oborech: taneční tvorba,
dramatická tvorba /malé jevištní formy,
individuální jevištní projev/, hudební
tvorba/sólo nástroje, hudební skupiny/,
literární tvorba /poesie, próza, pásma/,
pěvecká tvorba /sólo, skupinové a sborové
zpěvy/.

Národní přehlídka byla zahájena průvo-
dem. Mažoretky, koně z Kladruhu v kočáru,
koně SSM Vysoké Mýto a všechny soutěžící
v kostýmech sledovalo více než 6.000 obča-
nů Vysokého Mýta. Soutěž probíhala dva dny
a byla zakončena galakonzertem. V soutěži
krajů zvítězil Východočeský kraj před Západočeským a Středočeským krajem.

Součástí přehlídek zájmové umělecké
činnosti je i soutěž v technické a ruko-
dělné činnosti.

Začal nový školní rok a učni 18 střed-
ních odborných učilišť zemědělských a 7
středních odborných učilišť potravinář-
ských Východočeského kraje se pilně pře-
pravují na další krajskou a národní pře-
hlídku zájmové umělecké činnosti, které
se uskuteční v roce 1984 - krajská ve
Světle nad Sázavou 11.-12. dubna, národní
v Kroměříži v květnu 1984.

ing. Milan Nechuta

následuje velký sejkorový večer
na rozloučenou

VZPOMÍNÁME

Převcírem, při patronátním
večeru souboru z Radnic, připom-
něl Láda Lhota, že je to právě
na den šest let, kdy nás navždy
opustil bývalý šéfredaktor Ama-
térské scény, velký fanda amatér-
ského divadlnictví a jeden z i-
niciátorů vysoké přehlídky a
člen jejích porot JIŘÍ BENEŠ.
Náhodou se stalo, že v tento den
vystoupil ve Vysokém právě Rad-
nický soubor, za nímž Jiří tak
často zajížděl a pomáhal mu.

Spolu se všemi pamětníky
vzpomínáme i my.

S E M I N Á Ř

Včerejší seminář o představe-
ní radnického souboru, který na-
studoval Lošťákovu hru Dům kde
nesněží, byl poměrně krátký, pro-
tože došlo k vzácné shodě poro-
ty, pléna a koneckonců i soubor-
u. Talentovaný kolektiv sáhl
po hře, která mu svými malými
kvalitami neumožnila prokázat
schopnosti, jimiž disponuje.

Přejeme radnickým/a věříme,
že ze všechny přítomné divadel-
níky/při výběru dalšího reper-
toáru šťastnější ruku.

KAZYS S A J A

Litevský spisovatel a dramaturg, narodil
se v roce 1932 ve Skėriai. Studoval na
technice a pedagogickém institutu. Je
funkcionářem Svazu litevských spisovate-
lů. Vydal několik sbírek poesie, ale těžiš-
tě jeho tvorby je v oblasti divadelních
her. Jeho lyrické a satirické komedie,

okořelené lidovým humorem, jsou inspirovány
dojmy ze všedního života. V dramatech
analyzuje složité morální konflikty, snaží
se odhalit kořeny protispolečenských jevů.

Jeho hry, např. Tragikomedija /1961/,
Nerimas /1963, Neklid/, Baimė /1966, Strach/,
Šventėžeris /1971, Posvátné jezero/a další
nebyly dosud přeloženy do češtiny. Proto
je Býk Klemens první hra K. Saji, s níž
se setkáváme.

Bl.č.245/83

Divadelní studio OB Maštov z okresu Chomutov, je ve Vysokém nováčkem. Je také souborem nejmladším vzniklo až v roce 1981. Proto první otázka na režiséra Vladimíra VALEŠE zněla:

Jak a v jakých podmínkách váš soubor vznikl?

Přírodní jsou hezké, naše vesnice má 600 obyvatel/leží na rozhraní tří okresů a dvou krajů v podhůří Doupovských vrchů. Nedaleko je ves Radonice, býval tam dobrý soubor, který byl i ve Vysokém. Po jeho zániku někteří členové přešli do Maštova, včetně mě. A přijali jsme spoustu mladých z okolních vesnic. Je nás nyní 48,30 hraje. Dvě třetiny mají v inscenaci svůj herecký debut. Kromě družstevníků máme v souboru také horníky, techniky z elektrárny, vychovatelky, prodavačku, kadeřnici..

Máte nějakou stálou scénu?

My vlastně kočujeme. Původně jsme začali zkoušet v našem kulturním domě, ten byl ovšem tři týdny před premiérou uzavřen pro nebezpečí zřícení stropu. Tak jsme hledali doslova střechu nad hlavou. Ustrnuli se nad námi v 11 km vzdálených Račeticích, v sále hostince. Museli jsme ovšem šít horizont, zařídit osvětlovací techniku—to pomohly lampy ze šachet. Potom v zimě, když nastala sezóna zábav, jsme pátrali jinde, pomohl NV ve Vilémově. Zkoušeli jsme tedy na třech místech/v Maštově v družině/, kluci používali na přepravu své osobní auta, najeli jsme už 7,5 tisíc kilometrů. To máme v kronice.

Proč jste si vybrali právě hru litevského autora?

Protože mezi našimi dramatiky jsme hru s kvalitním textem nemohli najít. V Klemensovi uplatňujeme kolektivní divadlo a také trochu zkušenosti s dramatickou výchovou dětí. Využíváním těchto postupů u dospělých vznikne zajímavý tvar. To ale odpoledne a večer sami posoudíte.

Jaký jsou pro soubor první dojmy od nás?

Kromě čerstvého vzduchu, to krásné přivítání. Já tu byl před pěti lety a obdivuji o kolik se zvýšil počet diváků před Krakonošem, jak stoupla úroveň Větrovanky a strašně vám závidím tu nádhernou návštěvnost. U nás třeba na krajské přehlídce v Žatci často sedělo v krásném hledišti 60 diváků.

Podruhé v rámci letošní přehlídky ve Vysokém naplněné hlediště sledovalo osudy starých lidí v Šotolově hře Možná je na střeše kůň, podruhé se diváci bavili i dojímalí jejich hledáním smyslu života, místa na slunci jejich zápasem o prožití smysluplného stáří, který se nakonec řeší radostí nad očekáváním nového života v podobě Renatina dítěte. Divadelní soubor OB Strážkovice přivezl inscenaci dobré amatérské úrovně, sdělnou v jejím základním tématu, jakoby inklinující k vážnější, lyrické poloze textu: nad oscilací humorných a vážných momentů hry, nad kontrastem prudkých konfliktů a smířlivých nálad vítězí v tomto podání vyrovnané sdělení pocitu soucitu a lásky.

R E C E N Z E

K nesporným kladům inscenace patří některé herecké výkony. Marta Tamplová působí přesvědčivě a autenticky v roli Andy, — k dobré souhře hlavních postav pomáhají jak M. Karvánková /Fanda/, která se obrací k více vnějším výrazovým prostředkům, tak jadrnost podání Červenky /Johan/. Za zmínku jistě stojí výkon J. Kaláta /MUDr. Navrátil/, schopný stát se spolunositelem hlavního tématu, touhy vymanit se z pocitu marnosti života.

V inscenaci výrazně postrádáme citlivější pozornost režie, která se v mnoha případech zbavila možnosti zživotnit postavy hry nedomyšlenou mizanscénou, podcenila význam jednání postav na jevišti, zdánlivé maličkosti/předepsané převleky, práce s rekvizitou/v tomto typu hry mají svůj nezaměnitelný význam, který nelze nahradit pouhým slovem. Hercům nijak nepomáhá scénografické řešení, kterému zcela chybí třetí rozměr a které znesnadňuje aranžmá i herecké akce.

V představení Šotolovy hry jsme se setkali s disponovaným, perspektivním souborem, který je schopen odevzdat solidní divadelní práci a který postupuje ve svém vývoji stále kupředu.

Helena Beránková

KRKOŇOVA HLÍDKA

Tak jsem byl včera zvědavý na ty třetí nováčky, z Maštova. No, potěšili mě. Ty jejich koláčky při vítání chutnaly jako od Kačenky. A ty okurčičky! Také, myslím, budu mít už vystaráno s cibulej, prý je z jejich družstva. Jen mě mrzí, že nepřivezli kopr, když jsou jeho jedinej pěstitel a v krámě třeba zrovna není. Já mám na ty moje brambory pěknou spotřebu! Taky mlpoučili. Že jsou odjakživa z Maštova a ne z Maštova, jak se všude uvádí. To je jako s tou Libicí, co ráh tu bude hrát pohádku. Oni jsou ze střediskového kulturního zařízení/SKZ/a ne ze spojeného závodního klubu/SZK/, jak se píše.

Taky mě z Maštova žádali o trochu popílku, že prej z takovéhleho povětří se jim pobláznějí krvinky a ochořej. Libuška Erbsová o nich prohlásila, že mají blízko k zemědělství, když ještě jako soubor z Radonic přijeli se Stěnicí a teď s Býkem. Vůbec se mi zdají jako dobrá parta. Přišel jim taky telegram, mají kamarády v souboru K. Čapka z Chomutova. Cituji: "At vas byk Klemens patri k nejlepsim i na corridé ve vysokem. Drzime palce prejeme zlomte vaz."

S radostí také sděluji, že soubor mého jména má prvního externího pracovníka. Je ze Strážkovic, jmenuje se Standa a od začátku přehlídky pomáhá v Hučlicích. Je to hezký mladík v bílém plášti s blondatým knírkem/poz. red: /

B1.č.248/83

Pátek večer 30. prosince 1859

Nebožtík Klicpera, co to bylo za dramatika! Mení snad vesničky, kde by jeho Divotvorný klobouk a I Dobré jitro nerozjařilo obecnstvo. A jak lehko k vyvedení!...

...Pravá hloupost mezi lidmi, a mezi lidmi druhu vzdělaného. Jak sesekali nebožtíka Tyla! A teď ho vynášej do nebes. Dřív mu nerozuměli, až nyní. Blázní!

Neděle adventní první, 1860

Ve Vysokém se hraje divadlo, které víc než padesát let v činnosti jest. Noví a noví oudové přibývají, staří odstupují a umírají.

Co jest svět? Divadlo. My jsme herci, jenže mnohý z nás hraje prašpatnou roli. Buďto je lakomec, neb podvodník, hráč, hrhač, loupežník, piják, lenoch, vyzvědač. Ženské jako primadony též špatné úlohy provádějí. Ta je klevetnice, jiná mrzká nevěstka, ta fiflena, jiná dobrá repetilka, která mnohostranně podporuje svár, různice, nepřátelství, zlolajčnost a samé těm podobné trety, které ani člověk nerad jmenuje. A dlouho-li se tak hraje na tom

C I T U J E M E

světě? Rozličně. Někdo má delší, jinší kratší roli. Mnohého chválí, velebí, vyvyšují za jeho hru, druhého naproti tomu vypískají a časem i vybijí z divadla. Přijde na to, co kdo a jak hraje.

Narození panny Marie, 8. září 1862

Včera bylo divadlo ve Vysokém, hrál se Strýček ve trojím dějství, veselohra. S ní studenti hráli, a výborně! Zvlášť Kvido Svatý a ze Staré Vsi Koldouský. Vlastně ale vcelku všickni výtečně.

Výnos věnovali lomnickým pohořelým. Před čtrnácti dněma vyhořela Lomnice. 42 domy shořely a 96 jich roztrhali. 36 jich mělo asekuraci.

Neděle 23. dubna, svatého Vojtěcha, 1865

Ráno sibiřský mráz, na den teplé slunce. Jak u Králova Dvora, tak u nás posud nikde nesejou. Na Krkonoši, což je pravý div, také skoro sníh pryč. Suché to jaro. Pěkně to vyhlíží: Lidé bez kabátů se procházejí, mládež venku skotačí, mládenci se s pannami procházejí a dělají známosti.

Vysokým se hraje Chudý písničkář, v Jablonci Nalezenec, u nás Loupežníci na Chlumu a jedním slovem v každé vsi něco jiného. Nu, může-li být lepší zábavy čtenářů. /Z deníku Věnceslava Metelky/

===== VĚTRNÍK, zpravodaj XIV. NP VZDS. Vydává OŠ NP VZDS. Redakce: Alena Exnarová, Eva Loučková

K R A K O N O Š Ů V Z P R A V O D A J

vážení přátelé, opět se cítím neuspokojen svou stálou rubrikou, protože mám na to, abych celou redakci Větrníku zvládl sám. Takže tisknu na vlastní pěst. Čtěte pečlivě, jsou to všechno veledůležité informace.

Řádl tu šotek vodní: pohnul se stavidly, takže místo aby voda tekla do studně, tekla úplně jinam. Proto jsme se včera na čas ocitli bez vody. Je to šotek sabotér. Hanba mu!

Zato jsme dobře zásobeni masem a párečky. Je to dáno zájmem Masného průmyslu, jehož delegace se zúčastnila představení radnického souboru. Potěšili nás všechny!

Včera jsem se pozdravil s dětmi z vysoké mateřské školy. Přišly mi zazpívat a zarecitovat. Bylo to pěkné, tak jsem jim rozdával lízátka. /Porotce Pošíval šel okolo a chtěl se nenápadně vmísit, aby také dostal lízátko - nedostal nic./

Pátral jsem, pátral po životě divadelníků ve volných chvílích. Kromě toho, že vzhledem k posunu termínu letošní přehlídky na začátek října měl Vašek Cink konečně možnost oslavit **tady svcje narozeniny** /6.10. 47 let/, navštívil už tradičně Libor Křenek doktora Prokopa a nechal u něj jeden zub. Oběma, vlastně všem třem, blahopřeji.

Při včerejším semináři došlo k nedopatření: Toníček Bašta si odložil svůj svetr do Hudlic, kde mu jej propálila žárovka. Prý mu ho pletla žena, takže se bojí domů. To ovšem nemohu dopustit, takže jsem svetr odnesl do Textilů, kde nyní usilovně shánějí šedivou vlnu, aby škodu napravili. Držím jim palce a Tondovi taky.

Popustil jsem uzdu své moci a při včerejším večerním představení navštívil dámskou toaletu, protože tam se člověk nejvíce dozví. Dozvěděl jsem se o divadle:

A: "Teda nepochopím, jak si takovouhle hru můžou vybrat hned dva soubory. Vždyť je to hrůzný.

Ještě že jsem to v úterý neviděl!

B: "Ale vždyť to nehrajou tak špatně.

A: "To nehrajou, ale je to hrůzný.

Radši jsem měla zůstat doma u televize, určitě by to bylo lepší."

B: "To není tak jistý."

Tak nevím, co si mám myslet. Věřit svým očím a porotě, nebo...?

Připomínám, že v pátek, to je dnes, vypukne po večerním představení asi půl hodiny po jeho konci představení VOBSKOČÁKU. Přijďte!!